



Arrest

nr. 162 205 van 17 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 11 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 juni 2015 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 mei 2015 diende verzoekster bij de Belgische ambassade te Caïro een aanvraag in tot het bekomen van een visum type C.

1.2 op 19 juni 2015 werd een beslissing genomen tot weigering van een afgifte van een visum type C. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“[...]”

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld
- Geen of onvoldoende garanties op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene geen of onvoldoende bewijs levert van voldoende bestaansmiddelen (pensioen, uitkeringen, huuropbrengsten, etc.)

Bovendien is betrokkene weduwe en heeft ze nog nooit eerder gereisd.

Daarnaast is de dochter van betrokkene in 2012 als asielzoekster aangekomen in België en werd ze in 2013 als vluchteling erkend. Er bestaat een reële kans dat betrokkene dit voorbeeld zal volgen.“

2. Gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals van de formele en materiële motiveringsplicht. Zij licht het middel toe als volgt:

“Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van een administratieve bestuurshandeling.

Schending van de formele en materiële motiveringsplicht.

In de bestreden beslissing wordt het visum geweigerd omwille van volgende motieven:

Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld. Geen of onvoldoende garanties op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene geen of onvoldoende bewijs levert van voldoende bestaansmiddelen (pensioen, uitkeringen, huuropbrengsten, etc.) Bovendien is betrokkene weduwe en heeft ze nog nooit eerder gereisd. Daarnaast is de dochter van betrokkene in 2012 als asielzoekster aangekomen in België en werd ze in 2013 als vluchteling erkend. Er bestaat een reële kans dat betrokkene dit voorbeeld zal volgen. Zoals reeds vermeld bij "uiteenzetting der feiten" beschikt verzoekster wel degelijk over een eigen pensioen en heeft zij tevens de beschikking van het pensioen van wijlen haar echtgenoot. Bovendien heeft zij een spaarrekening en geld op de bank. Verzoekster is weduwe maar haar zoon woont eveneens in Caïro, heeft zij veel contact met haar zoon en zijn de kleinkinderen van haar zoon zeer regelmatig bij haar.

Als men de situatie van de dochter van verzoekster beziet moet men vaststellen dat het voor de dochter onmogelijk is om terug te keren naar Egypte vermits zij erkend als vluchteling. Het is voor de dochter financieel onmogelijk om met haar vier kinderen naar een buurland van Egypte op vakantie te gaan om haar moeder in dat buurland te ontmoeten.

Dit heeft als gevolg dat er nooit meer een persoonlijk contact kan zijn tussen verzoekster en haar dochter en kleinkinderen.

Verzoekster is van mening dat de motivering van de weigering weinig concreet is. De eerste motivering "het voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld" is zeer algemeen gesteld. De reden waarom dit voornemen niet kon worden vastgesteld wordt niet meegedeeld. Verzoekster was wel degelijk van plan om terug te keren en indien verweerder hiervan zekerheid wil hebben, kan aan verzoekster gevraagd worden om haar terugker-ticket mee te delen. Een element waarom verzoekster naar Egypte zou terugkeren ligt in het feit dat haar zoon en kleinkinderen in Egypte wonen. Volgende motivering heeft betrekking op het feit dat verzoekster geen of onvoldoende bewijs levert van voldoende bestaansmiddelen.

Deze motivering is foutief omdat verzoekster wel degelijk beschikt over haar pensioen en het pensioen van haar overleden echtgenoot. Bovendien woont verzoekster in een appartement dat eigendom is en het weinig waarschijnlijk is dat zij dit appartement zal achterlaten om niet meer terug te keren naar Egypte.

Het derde element van de motivering heeft betrekking op het feit dat verzoekster weduwe is en zij nog nooit eerder heeft gereisd.

Vroeger was er voor verzoekster geen enkele reden om naar het buitenland te reizen vermits haar zoon en dochter in Egypte verbleven. Het is juist de bedoeling van verzoekster om een familiebezoek te doen en het is niet de bedoeling van verzoekster om een vakantie-uitstap naar het Westen te maken. Zij heeft dit vroeger nooit gedaan en zij doet dit nu ook niet. Het doel van de reis is het contact met haar dochter en kleinkinderen. Verzoekster heeft haar jongste kleindochter die in België werd geboren nog nooit gezien.

Als laatste element van de motivering wordt vermeld dat er een reële kans is dat verzoekster eveneens een asielaanvraag indient.

De dochter van verzoekster en haar echtgenoot zijn inderdaad gevlucht uit Egypte omwille van vervolging wegens hun beroep als advocaat. Zij hadden redenen genoeg om Egypte te verlaten en dit wordt bewezen door het feit dat zij erkend werden als politieke vluchtelingen.

Indien verzoekster eveneens een asielaanvraag zou indienen zal deze aanvraag onderzocht worden en zal verzoekster moeten aantonen dat zij voldoende elgen motieven en redenen had om Egypte te verlaten om erkend te worden als vluchteling. Indien verzoekster dit niet kan aantonen, zal zij niet erkend worden en zal zij het land moeten verlaten.

Bij de afweging van de verschillende belangen is niet of onvoldoende rekening gehouden met het recht van verzoekster om persoonlijk contact te hebben met haar dochter en kleinkinderen.”

2.2. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en deze betwist. Aldus geeft zij blijk van de motivering te kennen, zodat de beslissing dient te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De bestreden beslissing steunt op de motivering dat er geen garanties zijn dat verzoekster het Belgisch grondgebied zal verlaten voor het verstrijken van het visum aangezien er onvoldoende bewijzen zijn van voldoende bestaansmiddelen (pensioen, uitkeringen, huuropbrengsten, enz. ...), dat ze weduwe is en nog nooit heeft gereisd en dat haar dochter in 2013 als asielzoekster werd erkend in België zodat kan worden gevreesd dat verzoekster dit voorbeeld zal volgen.

Verzoekster voert aan dat zij wel degelijk over een eigen pensioen beschikt evenals over dat van haar overleden echtgenoot. Zij wijst erop dat zij een spaarrekening heeft en geld op de bank. Uit de stukken met betrekking tot de visumaanvraag in het administratief dossier blijkt dat zij aantoonde ca. 24.763 euro op een bankrekening te hebben en over een pensioen te beschikken in Egypte van ca. 210 euro/maand. Het motief in de bestreden beslissing dat zij geen bewijzen van bestaansmiddelen neerlegde (er wordt daarbij onder meer verwezen naar pensioen) is dan ook in strijd met de gegevens van het administratief dossier.

Met betrekking tot het motief dat zij nooit eerder reisde, zet verzoekster uiteen dat haar dochter in België verblijft als erkend vluchteling en dat zij aldus niet naar Egypte kan terugkeren om haar moeder terug te zien. Zij legde bij haar visumaanvraag een schrijven van haar dochter neer waaruit duidelijk blijkt dat de reis tot doel had verzoeksters dochter en kleinkinderen terug te zien. Het motief houdende dat verzoekster nooit eerder reisde gaat voorbij aan de specifieke doelstelling van de voorgenomen reis en is dan ook niet pertinent.

Met betrekking tot het motief dat verzoeksters dochter als vluchteling werd erkend en dat een “reële kans bestaat dat betrokkene dit voorbeeld zal volgen”, zijn er de Raad geen wettelijke bepalingen bekend die zulks verbieden; integendeel, de wet maakt het mogelijk. Dit motief is dan ook niet pertinent of legitiem.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de motivering van de bestreden beslissing niet draagkrachtig is. Het middel is gegrond.

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 juni 2015 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT